

481. ดาวจากสวรรค์

- [1] คำคินยามหนาว ไฉ้ดาวทอแสงสุกใส
หมู่ดาวทั้งหลาย
ทอแสงในนภา แต่แสงดาวหนึ่ง
ซึ่งทอแสงลงมา
เลื่อนลอยจากฟ้า ตรงรางหญ้าที่มี
- [2] ร่างกุมารน้อยมีหญาล้อมรอบกาย
เกิดตามความหมาย
ในพระธรรมคัมภีร์
ไฉ้พระคริสตเจ้าต้องทนหนาวซีวี
รู้ในโลกนี้ก็ยอมถ่อมรับบาปแทน
- [3] สละสถานและในองค์พระสวรรค์
จากแดนสุขสันต์ในวิมานเมืองแมน
ทรงรู้ในบาป
ทราบความทุกข์การแทน
พระทัยสุดแสนงามเลิศล้ำท่วมท้น
- [4] เนื่องด้วยทรงรัก ในมนุษย์ด้วยกัน
ต้องจากสวรรค์ มาเพื่อคนทุกคน
ความทุกข์ยิ่งใหญ่ จะแค่ไหนก็ทน
เพื่อการหลุดพ้น การเป็นทาสบาปมาร
- [5] ไฉ้ดาวสวรรค์ มีค่านั้นมากมาย
กว่าดาวทั้งหลาย พราวเพริดพรายไฉ้พาร
เป็นแสงสว่าง ส่องสนองวิญญูญาณ
และทรงสมาน ทางชีวิตให้เอย